

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 30. Concilia Carthaginense, & Milevitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

§. XXX.

Sæculum V.
A. C. 416.

Concilia Carthaginense, & Mile-
vitanum.

Orosius epistolas Herois, & Lazari tra- *Aug. ep. 175.*
dedit Concilio, quod Carthagine *n. 1.*

Episcopi Provinciae Proconsularis sexa-
ginta & octo, anno 416. agebant. Præ-
cipui erant Aurelius Carthaginensis, Con-
cili Præses, Vincentius Culensis, Thea-
sius Membresanus. Postquam Litteræ
Herois, & Lazari in hoc Concilio præle- *Sup. n. 2.*
ctæ, etiam illius Concilii Carthaginensis
acta lecta sunt, in quo ante annos ferme
quinque Celestius damnatus. His omni-
bus auditis, existimarunt Episcopi, con-
sultum fore, si hujus erroris Auctores,
nempe Pelagius, & Celestius anathema-
te percuterentur, nisi ipsi prius errores
suos clarissimis verbis anathematizarent;
ut pronuntiata sententia damnationis,
omnibus nota, illis saltem saluti esset,
quos deceperant, aut exinde decipere pos-
sent, si ipsos Auctores mali ad frugem re-
ducendi spes nulla affulgeret. Tunc enim *Ep. 177. n. 3.*
omnes anguli fervebant hominum garri-
du, & contentione; rudes seducebantur,
fortiores in fide fatigabantur.

Concilio etiam visum, hanc suam sen- *Ep. 175. n. 2.*
tentiam ad S. Innocentium Papam per-
scribere, ut accedente Sedis Apostolicæ
Auctoritate confirmaretur; idque multo *Ep. 177. n. 2.*
magis

Sæculum V. magis congruum censebatur, quod ad
A.C. 416. titiam Episcoporum Africæ venisset, Ro-

mæ Pelagii Sectatores invenire esse, un-
diu fuerat moratus. Alii veram esse o-
nino Doctrinam ejus existimabant, plen-
quæ talem esse, qualis dicebatur, non cre-
debant, maxime propter sententiam, la-
tam in Concilio Diospolitano, qua ab e-
nore immunis declaratus ferebatur. Ergo
Episcopi Concilii Carthaginensis episco-
lam Synodalem ad Papam dederunt, ad-
junctis epistolis Herois, & Lazari, & ul-
timi hujus Concilii Actis, quibus Acta
Concilii anni 412. erant inserta. In his

a. 6. epistolis præcipuos Pelagii errores no-
tant, quos summatim Scripturarum Au-
ctoritate refutant, atque concludunt in
hæc verba: *Etiamsi Pelagius, & Celestius*
banc Doctrinam suam esse, aut in Scriptis
contra eos editis contineri, negent qui-
mendacii convinci possint, nibilominus ge-
neratim anathematizandus est, quicunque
docet, Naturam humanaam sibi sufficiere
posse ad evitandum peccatum, & præcepta
Dei adimplenda; cum sit inimicus Gra-
tiae, quam Sanctorum preces evidenter de-
monstrant; aut quicunque negat, per Ba-
tismum Iesu Christi infantes a perditione
liberari, & Salutem æternam obtinere.

Ep. 178. al. Circa idem tempus Milevi Concilium
94. ad Hi-egere Episcopi Numidiæ, numero sexa-
tar, ginta, & unus, quorum præcipui erant

Sylva.

Sylvanus Zummanus, Primas, Aurelius Sæculum V.
Maccommadesinus, Alipius, S. Augusti- A.C. 416.
nus, Severus Milevitanus, Fortunatus Concilium
Cyrthanus, Possidius Calamensis. Hi Milevita-
Episcopi, eo comperto, quod Patres Con- num,
cili Carthaginensis fecerant, ipsorum se- Ep. 176. al.
cuti exemplum, ad S. Innocentium Pa- 92. ap. Aug.
pam scripsierunt, similiter postulantes
condemnationem hujus Hæresis, quæ
adultis preces, & parvulis Baptismum
auferebat. (*)

Præter has epistolas Synodales S. Au- Ep. 177. al.
gustinus aliam quoque, nomine quinque 95.
Episcoporum, quorum aliquis ipse erat,
ad S. Innocentium Papam dedit; alii
quatuor Aurelius Carthaginensis, Ali-
pius, Evodius, & Possidius fuere. In hac Ep. 186. n. 2
epistola familiarius totam Pelagi causam
exponebant, petentes, ut Papa hominem
Romam ire juberet, ubi accurate interro-
garetur,

(*) Ecce Patres Concilii Carthaginensis, &
Milevitani, ut latæ a se contra Hæreticos senten-
tiae majus robur conferrent, ad Auctoritatem Ro-
manæ Ecclesiæ sponte recurrent! Quis cum In-
terprete nostro, ut Nota XXIII. vidimus, nisi cum
ipso desipiat, dixerit, hæc omnia non iure facta,
sed astutia Politicæ adscribenda? S. Innocen-
tius in sua epistola ad Conc. Carthag. initio, ut
bene notat Anonymus I. dicit, quod hi Patres, se
conculendo, Traditionem, & Disciplinam Eccle-
siæ securi fuerint.

Hist. Eccles. Tom. V.

Uu

Sæculum V. garetur, & exploraretur, quale Gratia
A.C. 416. genus admitteret; aut per epistolas de-

gotium tractaretur, ut si eam Gratiam
quam Ecclesia docet, agnosceret, absq[ue]u
difficultate absolveretur. Cum hanc

n. 3. n. 6. ep. 177. stola Episcopi ad Papam misere Pelagi
brum, quem Timasus, & Jacobus S. Au-
gustino attulerant, & ad eundem respon-

In hoc Pelagii libro illi textus nota-
erant, quibus indicabat, se nullam aliam
agnoscere Gratiam, quam Naturam, in
qua Deus nos creavit. Tum dicebant:

*Si in hoc libro, aut in his locis menius
suam exprimi neget, nolumus contendan-
tum hos textus anathematizet, & Gra-
tiam Christianis propriam clare compa-
tur.* Et inferius: *postquam amici ejus
bunc librum non modo Episcoporum Co-
tolicorum, praesertim Tuæ Sanctitatis,
Auctoritate, sed etiam ab ipsomet Aucto-
re anathematizatum viderint, non puta-
mus, ipsos ulterius adversus Dei Gratiam
obloqui ausuros.* S. Augustinus ad Papam
quoque transmittebat epistolam, quam
ad Pelagium dabat super ejus Apologia,
sibi per Diaconum Caneum allata, ro-
gans Papam, ut eam submitteret, quo
promptiori animo legeretur. Tres illas
epistolas, nempe a Conciliis Carthagi-
nensi, & Milevitano scriptas, alteramque
quinque Episcoporum, quidam Episco-
pus, cui nomen Julius, detulit.

§. XXXI.